

NORWEGIAN JOURNAL OF DEVELOPMENT OF THE INTERNATIONAL SCIENCE

№41/2020

Norwegian Journal of development of the International Science

ISSN 3453-9875

VOL.3

It was established in November 2016 with support from the Norwegian Academy of Science.

DESCRIPTION

The Scientific journal “Norwegian Journal of development of the International Science” is issued 12 times a year and is a scientific publication on topical problems of science.

Editor in chief – Karin Kristiansen (University of Oslo, Norway)

The assistant of the editor in chief – Olof Hansen

- James Smith (University of Birmingham, UK)
 - Kristian Nilsen (University Centre in Svalbard, Norway)
 - Arne Jensen (Norwegian University of Science and Technology, Norway)
 - Sander Svein (University of Tromsø, Norway)
 - Lena Meyer (University of Gothenburg, Sweden)
 - Hans Rasmussen (University of Southern Denmark, Denmark)
 - Chantal Girard (ESC Rennes School of Business, France)
 - Ann Claes (University of Groningen, Netherlands)
 - Ingrid Karlsen (University of Oslo, Norway)
 - Terje Gruterson (Norwegian Institute of Public Health, Norway)
 - Sander Langfjord (University Hospital, Norway)
 - Fredrik Mardosas (Oslo and Akershus University College, Norway)
 - Emil Berger (Ministry of Agriculture and Food, Norway)
 - Sofie Olsen (BioFokus, Norway)
 - Rolf Ulrich Becker (University of Duisburg-Essen, Germany)
 - Lutz Jäncke (University of Zürich, Switzerland)
 - Elizabeth Davies (University of Glasgow, UK)
 - Chan Jiang (Peking University, China)
- and other independent experts

1000 copies

Norwegian Journal of development of the International Science

Iduns gate 4A, 0178, Oslo, Norway

email: publish@njd-iscience.com

site: <http://www.njd-iscience.com>

CONTENT

ARTS

Khasenov M., Ayapbekova A., Karimova G.

ANIMALISTIC CODE OF KAZAKHSTAN DESIGN 3

HISTORICAL SCIENCES

Buglay N.

TRANSFRONTAL COLLABORATION IN FOREIGN POLICY
OF REPUBLIC POLAND AT THE END OF XX – IN
BEGINNING OF XXI ITEM 10

Vasilchenko O.

ECONOMIC ACTIVITIES OF THE KOREANS IN THE FAR
EAST OF THE USSR (1923 - 1937) 14

Kozybakova F., Dossymova G.

THE PROCESS OF REPATRIATION OF KAZAKHS 16

Duisebaeva A.

PREVENTIVE DIRECTION AS THE BASIC PRINCIPLE OF
KAZAKH TRADITIONAL VETERINARY 19

Yermekbayeva A.

TRADITIONAL CLOTHES OF KAZAKHS FROM THE
COLLECTION OF THE CENTRAL STATE MUSEUM 21

Mensitova G.

NOMADIC TRIBES OF CENTRAL ASIA IN PRE-
MONGOLIAN PERIOD: CAUSES AND FACTORS OF
MIGRATIONS 24

Stelmakh S.

NATIONALISM AND THE FORMATION OF GERMAN
HISTORICAL SCIENCE IN THE 19th – BEGINNING OF
THE 20th CENTURY 26

PEDAGOGICAL SCIENCES

Tulbasieva S.

HISTORIOGRAPHY OF THE HISTORY OF SOCIAL POLICY
ABOUT THE PROBLEMS OF ORPHANHOOD AND CHILD
NEGLECT IN THE 20-30 YEARS OF XX CENTURY IN THE
MODERN 32

Issayeva K., Tsoi A.

PROJECT TECHNOLOGIES THAT CONTRIBUTE TO THE
FORMATION OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF
STUDENTS 34

Baubekova G., Kabylda M., Mussina Z.

SPIRITUAL AND MORAL VALUES OF KAZAKH PEOPLE
AND THEIR INFLUENCE ON EDUCATION OF STUDENT
YOUTH 37

Kozubovska I., Hvozdyak V.

PROBLEM OF ETHNIC TOLERANCE IN THE
MULTICULTURAL SOCIETY 40

Povidaychyk O., Rohach L.

DEVELOPMENT OF INTERNATIONAL
COMMUNICATION CULTURE AS AN IMPORTANT
SOCIAL AND PEDAGOGICAL PROBLEM 43

Chigintseva O.

ELUCIDATION OF THE INTERDISCIPLINARY QUESTIONS
AS A BACKGROUND TO THE CREATION OF WESTERN
MODELS OF SELF-REALIZATION OF AN ELDERLY'S
PERSONALITY IN ARTISTIC ACTIVITY 47

PHILOLOGICAL SCIENCES

Vasilevich E.

TRADITIONS AND NOVELTY IN THE NOVEL OF PAVEL
SANAEV "BURY ME BEHIND THE BASEBOARD" 54

Beglyarova A., Khazhokova E.

A NOTION OF INDETERMINATION IN PHILOSOPHY
AND LINGUISTICS 58

PHILOSOPHICAL SCIENCES

Susi M., Anggraeni Purnama D., Nany I.

RUSSIAN AND INDONESIAN PROPER NAMES IN A
SITUATION OF ACQUAINTANCES 61

PSYCHOLOGICAL SCIENCES

Kobelev A.

USEFUL LESSONS AFFILIATE BETRAYAL 65

HISTORICAL SCIENCES

TRANSFRONTAL COLLABORATION IN FOREIGN POLICY OF REPUBLIC POLAND AT THE END OF XX – IN BEGINNING OF XXI ITEM

Buglay N.

*Doctor of Historical Sciences, Professor of History Department,
V.O. Sukhomlynskyi Mykolaiv National University
Ukraine, Mykolaiv*

ТРАНСКОРДОННЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ЗОВНІШНІЙ ПОЛІТИЦІ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА НАПРИКІНЦІ XX – НА ПОЧАТКУ XXI СТ.

Буглай Н.М.

*доктор історичних наук, професор кафедри історії
Миколаївського національного університету імені В.О.Сухомлинського
Україна, Миколаїв*

Abstract

Foreign-policy activity of Poland is examined in the format of transfrontal collaboration. RP is one of active participants of transfrontal policy which maximally incarnates European principle is integration of countries through integration of regions. Attention in the article is concentrated on to German-Czech-Slovak direction of transfrontal collaboration of boundary regions of Poland, which is more successful and effective.

Анотація

Розглядається зовнішньополітична діяльність Польщі у форматі транскордонного співробітництва. РП є однією з активних учасниць транскордонної політики, що максимально втілює європейський принцип – інтеграція країн через інтеграцію регіонів. Увага у статті зосереджується на німецько-чесько-словацькому напрямі транскордонної співпраці прикордонних регіонів Польщі, який є більш успішним і ефективним.

Keywords: Poland, foreign policy, integration, regions, transfrontal collaboration.

Ключові слова: Польща, зовнішня політика, інтеграція, регіони, транскордонне співробітництво.

Транскордонне співробітництво відіграє важливу роль у зовнішньополітичній діяльності Республіки Польща. І хоча європейський досвід транскордонної політики не завжди успішно та ефективно впроваджувався в Польщі, сьогодні можна констатувати, що з-поміж країн Центрально-Східної Європи саме Польща є однією з найактивніших учасниць транскордонної співпраці. Стратегічний курс на інтеграцію до Європейського Союзу став вагомим чинником суспільно-політичних перетворень у державі та призвів до вступу РП 1 травня 2004 року в ЄС.

На польському прикладі транскордонної політики можна спостерігати максимальне втілення європейського принципу – інтеграція країн через інтеграцію регіонів. Окремо виділяючи східний та західний виміри транскордонного співробітництва прикордонних регіонів Польщі, потрібно зауважити, що воно є більш успішним і ефективним у німецько-чесько-словацькому напрямі, аналіз якого і є метою нашої публікації.

Польсько-німецьке транскордонне співробітництво є одним із показових з-поміж інших з точки зору ефективності, інституційної складової та соціально-економічного розвитку прикордонних територій [1]. Перші офіційні польсько-німецькі транскордонні контакти виникли ще у 1991 р. між Щецинським воєводством та Мекленбург-

Ворпомернем/Бранденбург. Як свідчить історичний розвиток і, відповідно, узагальнення науковців [5; 16], польсько-німецьке транскордонне співробітництво має модельний характер, як треба розбудовувати транскордонну співпрацю, і є одним із найуспішніших у західному напрямі для наслідування польському транскордонному східному виміру.

Польська дослідниця А. Малковська виокремлює 11 типів перешкод транскордонної співпраці на польсько-німецькому прикордонні, узагальнюючи статистичні та інші характеристики. Зокрема, це локальний бар'єр периферійного розташування, регіональний диспаритет обох прикордонних регіонів Польщі та Німеччини; економічний бар'єр; соціальний бар'єр; інфраструктурний бар'єр; науководослідний потенціал обох регіонів, не пов'язаний з економічною практикою його впровадження; лінгвістичний бар'єр; історичний та культурний бар'єр; правовий та адміністративний бар'єр; фінансовий бар'єр; екологічний бар'єр; відсутність позицій лідера [11, с. 13].

З 1990 р. польсько-німецьке транскордонне співробітництво мало і стратегічний вимір, адже були визначені наступні пріоритети: необхідність подолання культурних бар'єрів та національних стереотипів, а також – створення ефективної комунікації та економічних зв'язків [3]. Загальним контекстом цих пріоритетів слугували положення міждержавного польсько-німецького Договору про

дружнє співробітництво і добросусідство, підписане 17 червня 1991 р., де чітко визначались перспективи масштабного співробітництва між двома країнами, від питань безпеки, економіки до молодіжного, культурного, транскордонного та міжрегіонального співробітництва. З точки зору міжнародних відносин, це слугувало основою для розвитку польсько-німецьких відносин, більше того – для формування нового європейського порядку [9, с. 15–16].

Втім, важлива складова транскордонної співпраці – міжособистісна культура – саме у цьому відрізку була проблематичною. Точніше, у досліджуваний період існувала нестача культурних зв'язків, отже, одним із пріоритетних напрямів до 2004 р. польсько-німецького транскордонного співробітництва було відродження щоденної культурної спадщини. Занепад культурних зв'язків був найочевиднішим саме на польсько-німецькому кордоні, адже кордон до 1989 р. був не просто жорстким бар'єром для комунікацій, але жорстко герметизував, розподіляв прикордонні простори двох різних міжнародних систем, отже, розділяв і прикордонні регіони.

Наприклад, аналіз транскордонного співробітництва двох прикордонних міст: зі сторони Німеччини – це місто Губен і з польської сторони – місто Губін, які до 1945 р. були цілісним містом і становили цілісний зовнішній територіальний простір. Характерними ознаками прикордонних відносин на початковому етапі був жорсткий розподільчий кордон, мінімальні культурні зв'язки, мінімум особистих контактів. Утім, зміна геополітичної ситуації із 1989 р., а потім і підготовчий етап вступу до ЄС суттєво змінили характер транскордонної співпраці колишнього цілісного міста, сприяли значному поживленню соціально-економічного розвитку двох міст, а також фонди ЄС виявилися дуже корисними для розвитку транскордонного співробітництва [2].

Із вступом 1 травня 2004 р. Польщі до Європейського Союзу були фактично ліквідовані правові та інституційні бар'єри активній транскордонній співпраці. Концепція польсько-німецького транскордонного співробітництва, що була розроблена у 2000 р. на найближчі 30 років (оптимістичний, імовірний та песимістичний сценарії), містить в собі розвиток логістичної інфраструктури для обох міст, створення спільного підприємства по очищенню стічних вод двох міст, створення спільного промислового парку та польсько-німецького Євроцентру, велосипедних доріжок, міжнародне фінансування технічного коледжу, спільне управління театром, створення спільної транспортної мережі, і що особливо цікаво відзначити – це активний менеджмент у контексті рекламування спільної європейської спадщини з точки зору подолання всіляких упереджень.

Після 2004 р. найбільш важливим проектом польсько-німецького транскордонного співробітництва став проект «Транслокал» – це була так звана «платформа» зустрічей і консультацій різних осіб, організацій та установ, за допомогою яких здійснювали менеджмент, моніторинг конкретних

заходів, управління кожним аспектом транскордонного співробітництва, забезпечуючи повну фінансову та юридичну підтримку і прозорість спільних дій [6; 7]. Як наслідок, із 2004 р., через відсутність інституційних та правових бар'єрів, значно збільшилось число ініціатив транскордонного співробітництва між польським і німецьким містами, що були спрямовані на покращення рівня життя в обох містах, створення нових робочих місць, збільшення заробітної плати, покращення умов навколишнього середовища.

Програми Європейського Союзу надали широкий спектр інструментів для спільної роботи, що також сприяло запровадженню ініціативної програми «Місто – 2030» у контексті реалізації спільної програми «Синергія». Важливою тематикою, складовою спільних масових програм стало їх спрямування на створення та підтримку спільної місцевої ідентичності, що в кінцевому результаті сприяло розширенню міжлюдських культурних контактів жителів прикордонних регіонів Німеччини та Польщі. Таким чином, цей приклад ще раз підкреслює важливість та ініціативу саме людського фактора у транскордонній співпраці в контексті ефективного використання фондів Європейського Союзу. Численні спільні заходи і потужне фінансування є лише умовами динамічного транскордонного співробітництва, яке здійснюють місцеві, локальні представники, формуючи нові моделі транскордонних відносин.

Польсько-словацька транскордонна співпраця є показовою у сенсі, коли не тільки політичні умови не сприяють, але і політична воля керівництва держави стримує транскордонне співробітництво прикордонних регіонів. Польсько-словацьке транскордонне співробітництво є відмінним від інших суттєво, а саме через причини внутрішньополітичного характеру в Словаччині. На думку дослідника М. Галаса, причини такого стану були наявними у сильній централізації влади, мінімальності локальних ініціатив щодо розвитку транскордонного співробітництва у досліджуваний період. Важливою є наступна думка дослідника: через причини внутрішньополітичного характеру в Словаччині запровадження транскордонної практики, польсько-німецького досвіду не є можливим на польсько-словацькому кордоні [8, с. 30].

З точки зору сьогодення, можна зазначити, що після 2004 р. польсько-словацька транскордонна співпраця є однією із найактивніших: так, із 2007 р. затверджено 350 проектів на європейське фінансування. Цей приклад підтверджує, що політична мотивація чи заперечення політичними важелями є вкрай важливим фактором розвитку чи занепаду транскордонної співпраці.

Таким чином, важливим чинником успішної транскордонної співпраці є децентралізація влади. Більше того, за період до 2004 р. Польщі, а також Словаччині й іншим країнам, що бажали приєднатися до Європейського Союзу, необхідно було провести адміністративну реформу, максимально наближену до європейських стандартів [14]. Польсько-словацький кордон розташований значною

мірою вздовж гірської місцевості, і з польської сторони транскордонні зв'язки здійснюють воєводства із центрами у Катовіце, Кракові, Жешуві, відповідно, з боку Словаччини – це регіони із центрами Жіліна і Прешов. З точки зору децентралізації, органи влади мають різномірні компетенції, а саме – польські воєводства, місцева влада мали більше повноважень як адміністративного, так і фінансового характеру, ніж словацькі краї, відповідно, словацьке транскордонне співробітництво було більш централізованим. В економічній площині обидва прикордонні регіони є периферійними до центру економічного розвитку, логістика, транспортна інфраструктура потребували модернізації, і що цікаво – обидва прикордонні регіони є конкурентами у галузі туризму. Як позитив, слід відзначити потужний розвиток та підтримку спільної культурної спадщини, стійкі між-особисті культурні контакти населення у польсько-словацькому прикордонні.

Порівняння польсько-німецького та польсько-словацького транскордонного співробітництва в ракурсі управління транскордонним співробітництвом свідчить про цікаві факти. Обидва транскордонні регіони є різними за рівнем культурних зв'язків та соціально-економічного характеру, що мало вплив у трьох аспектах ефективності транскордонної політики – формування, впровадження та інновацій. Потужна фінансова підтримка фондів ЄС визначилась уже із 2007 р. Фінансові програми по обидві сторони кордону за період 1995–2005 рр. були меншою мірою різними і не скоординованими, отже, було прийнято рішення з 1995 р. запровадити вперше на німецько-польське прикордоння, а згодом і на інші так звані тоді ще зовнішні кордони ЄС, фонд мікропроектів.

У 1995 р. було засновано фонд мікропроектів саме на проведення численних масових зустрічей на кордоні, спортивних заходів, виставок митців, місцевих ярмарок тощо. Менеджмент цієї фінансової програми був спрощений у порівнянні зі звичайними європейськими проектами, і вважається значно успішною його реалізація, адже було виконано мету – формування взаємної довіри між поляками і німцями в прикордонному регіоні. Наприклад, за період 2000–2006 рр. у рамках фонду було реалізовано 2700 мікропроектів на німецько-польському прикордонні. Польсько-словацьке транскордонне співробітництво, з точки зору реалізації спільних проектів, до 2004 р. вважається одним з найуспішніших у Центральній Європі, адже тут відбувалося майже повне використання наданого фінансування фондів ЄС та реалізація понад 100 проектів на рік [15].

Польсько-чеське транскордонне співробітництво є також одним з динамічних у центральноєвропейському регіоні [10]. В даному випадку акцентуємо увагу перш за все на типології фінансування з боку ЄС – як на підготовці до вступу у ЄС. Програма PHARE CBC (транскордонне співробітництво), що була створена для розвитку транскордонної співпраці в регіонах країн-кандидатів на вступ до ЄС, польською та чеською сторонами розпочала

використовуватись із 1994 р. Головною метою програми була нівеляція негативного впливу кордону та покращення умов життя населення прикордонних регіонів, поглиблення взаємної співпраці та спільне створення умов для кращого подальшого співробітництва по обидва боки кордону.

Програма була націлена на фінансову підтримку прикордонних регіонів країн-кандидатів у контексті їх підготовки до більш солідної транскордонної програми INTERREG після вступу до ЄС. Перший польсько-чеський транскордонний проект у рамках фінансування із PHARE CBC був реалізований у 1999 р. Важливо підкреслити два типи фінансування – потужні інвестиційні проекти на суму 2 млн євро і менші, в розмірі 1 000 – 50 000 євро. Зокрема, польсько-чеські транскордонні програми були спрямовані на розвиток туризму, освіти, підвищення кваліфікації представників органів самоврядування, муніципалітетів, підтримку культурних та спортивних акцій, на підвищення рівня менеджменту з розробки спільних проектів [12].

Починаючи з 1997 р., польська та чеська сторони також використовували і програму PHARE CREDO, яка була розроблена з метою співпраці регіонів Центральної та Східної Європи в контексті підготовки до вступу в ЄС. У цій програмі брало участь 12 країн, і Польща саме на польсько-чеському прикордонні реалізувала цю транскордонну програму, перш за все, щодо сприяння розвитку туризму, розбудови туристичного сервісу, інформаційних туристичних пунктів та різного роду маршрутів, розвитку людських ресурсів – як проведення тренінгів, семінарів та організація спільних виставок митців тощо [4].

Підкреслимо, що саме на польсько-чеському кордоні у Республіці Польща були створені перші найвищі інституційні форми транскордонного співробітництва – єврорегіони за участю прикордонних регіонів країн. За період 1995–2005 рр. метою транскордонного співробітництва було відродження історичних контактів та зв'язків і спільне подолання економічних, інфраструктурних, демографічних проблем. Мотивацією спільної співпраці сторін була саме підготовка сусідніх країн до вступу в Європейський Союз. Головними напрямками транскордонної співпраці є перш за все туризм, а також освіта, наука, інфраструктура, охорона навколишнього середовища, громадські організації, торгові палати, органи самоврядування, втім, існує доволі потужний ще не реалізований потенціал.

Фінансова підтримка динамічної польсько-чеської співпраці з боку ЄС із 1995 р. щорічно складала 1,5 млн євро, а у 1999 р. – 3 млн євро, у 2000–2003 рр. – 5 млн євро, що у порівнянні із польсько-німецьким транскордонним напрямом фінансування щорічно становить 44 млн євро. Мікропроекти на польській стороні – 18 млн євро, тобто стільки ж, скільки у польсько-словацькому вимірі транскордонної співпраці. Важливим, майже домінуючим неінвестиційним аспектом польсько-чеських транскордонних програм протягом 2000–

2003 рр. стала тематика підготовки органів самоврядування, місцевої влади до вступу у ЄС, а також тематика енергетики [13].

Отже, транскордонне співробітництво Польщі наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. було вкрай важливим фактором не тільки з погляду розвитку власне прикордонних регіонів, але і в контексті прискорення європейського інтеграційного процесу країни в цілому. Успішність й ефективність транскордонної співпраці РП із деякими своїми сусідами – Німеччиною, Словаччиною, Чехією, в свою чергу, були вагомими факторами реалізації пріоритетних завдань зовнішньої політики держави.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Brocka-Palacz B. Czy doświadczenia polsko-niemieckiej współpracy transgranicznej mogą być przeniesione na wschodnią granicę UE? / pod red. E. Teichmann, M. A. Weresa // *Rozszerzona Unia Europejska i jej wschodni sąsiedzi: pierwsze doświadczenia współpracy*. Warszawa: Szkoła Główna Handlowa, 2005. 460 s.
2. Brzosko-Sermak A. Polityka lokalna i współpraca transgraniczna miast nadgranicznych – przykład miast bliźniaczych Guben i Gubin [Zasób elektroniczny]. URL: http://www.geo.uj.edu.pl/publikacje.php?pdf=000209_t1_05&to-ken=ac4d077fc90b547bb8a09ced64151023.
3. Brzosko-Sermak A. Theoretical deliberations on frontier location of cities // *Bulletin of geography. Socio-economic series*. 2007. № 7. S. 73–86.
4. Euroregionální přeshraniční spolupráce na česko-polské hranici: sborník z mezinárodní conference (Ostrava 25–26.10.2001). Vyd. 1. Ostrava: Ostravská univerzita. Přírodovědecká fakulta, 2001. 47s.
5. Gorzelak G. Granica polsko-niemiecka – od napięcia do współdziałania w ramach programu współpracy transgranicznej Unii Europejskiej / pod red. G. Gorzelak, K. Krokf // *Nowe granice Unii Europejskiej – współpraca czy wykluczenie*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar, 1996. 236 s.
6. Guben: Webseite. URL: <https://www.guben.de/>.
7. Gubin: Witryna Internetowa. URL: <http://www.gubin.pl/>.
8. Halas M. Development of cross-border co-operation and creation of euroregions in the Slovak Republic // *Moravian Geographical Reports*. Vol. 15. No.1. 2007. S. 21–31.
9. Jóskowiak K. Polsko-niemiecka współpraca transgraniczna w procesie integracji europejskiej // *Sprawy Międzynarodowe*. № 2. 2009. S. 11–22.
10. Kos B. Rozwój polsko-czeskiej współpracy transgranicznej w ramach euroregionów // *Rozvoj regionů v integrující se Evropě*. Karviná: Slezská univerzita, 2001. S. 278–280.
11. Malkowska A. The Barriers to and Directions of Cross-Border Co-operation in the Northern Part of the Polish-German Borderland // *Współczesne Problemy Ekonomiczne*. № 12. Contemporary Economic Issues. Szczecin: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, 2016. S. 9–20.
12. Netolický V. Euroregiony: úvod do problematiky. Vyd. 1. Praha: Vysoká škola finanční a správní, 2007. 75 s.
13. Program Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG III A Polska – Słowacja [Zasób elektroniczny]. URL: www.slaskie.pl/interreg/i_32_pl_cz_pb_03_05.pdf.
14. Pytlik B. Polityka zagraniczna Republiki Słowackiej w latach 1993–1998 / pod red. J. Osiński // *Administracja publiczna. Między polityką, prawem i ekonomią*. Warszawa: Oficyna Wydawnicza SGH, 2009. S. 227–261.
15. Sarmiento-Mirwaldt K. Cross-border co-operation in Central Europe: A Comparison of Culture and Policy Effectiveness in the Polish-German and Polish-Slovak Border Regions // *Europe Asia Studies*. Vol. 65. № 8. S. 1621–1641.
16. Współpraca transgraniczna Unii Europejskiej. Doświadczenia polsko-niemieckie / pod red. G. Gorzelak, J. Bachtler, M. Kasprzyk. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar, 2004. 378 s.

№41/2020

Norwegian Journal of development of the International Science

ISSN 3453-9875

VOL.3

It was established in November 2016 with support from the Norwegian Academy of Science.

DESCRIPTION

The Scientific journal “Norwegian Journal of development of the International Science” is issued 12 times a year and is a scientific publication on topical problems of science.

Editor in chief – Karin Kristiansen (University of Oslo, Norway)

The assistant of the editor in chief – Olof Hansen

- James Smith (University of Birmingham, UK)
- Kristian Nilsen (University Centre in Svalbard, Norway)
- Arne Jensen (Norwegian University of Science and Technology, Norway)
- Sander Svein (University of Tromsø, Norway)
- Lena Meyer (University of Gothenburg, Sweden)
- Hans Rasmussen (University of Southern Denmark, Denmark)
- Chantal Girard (ESC Rennes School of Business, France)
- Ann Claes (University of Groningen, Netherlands)
- Ingrid Karlsen (University of Oslo, Norway)
- Terje Gruterson (Norwegian Institute of Public Health, Norway)
- Sander Langfjord (University Hospital, Norway)
- Fredrik Mardosas (Oslo and Akershus University College, Norway)
- Emil Berger (Ministry of Agriculture and Food, Norway)
- Sofie Olsen (BioFokus, Norway)
- Rolf Ulrich Becker (University of Duisburg-Essen, Germany)
- Lutz Jäncke (University of Zürich, Switzerland)
- Elizabeth Davies (University of Glasgow, UK)
- Chan Jiang (Peking University, China)

and other independent experts

1000 copies

Norwegian Journal of development of the International Science

Iduns gate 4A, 0178, Oslo, Norway

email: publish@njd-iscience.com

site: <http://www.njd-iscience.com>